

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 590/2021
07.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у предмету по тужби тужиоца Raiffeisen банка АД Београд из Београда, против туженог АА из ..., ул. ..., ради исплате, у поступку по захтеву за решавање сукоба надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 07. октобра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Новом Саду Иив 667/2020 од 23.07.2020. године, на предлог извршног повериоца Raiffeisen банка АД Београд, одређено је извршење против извршног дужника. Основни суд у Новом Саду је донео решење Ипв Ив бр. 244/20 којим је усвојио приговор извршног дужника и списе предмета доставио парничном одељењу Основног суда у Новом Саду.

Решењем Основног суда у Новом Саду П 27413/2020 од 14.05.2021. године, суд се огласио месно ненадлежним за даље поступање у предмету и списе предмета по правноснажности решења уступио Трећем основном суду у Београду, као месно надлежном суду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, па је спис предмета Основног суда у Новом Саду П 27413/20, са пропратним актом од 09.09.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности.

Решавајући сукоб месне надлежности применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правој ствари месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Предмет спора је исплата новчаног износа на основу менице, и из уговора о кредиту, за какав спор није прописана искључива надлежност одређеног суда. У

образложењу решења којим се огласио месно ненадлежним, Основни суд у Новом Саду се позива на приговор уговорене месне надлежности основног суда у Београду из поднеска од 07.05.2020. године, који је, како стоји у образложењу, изјавио тужени. Међутим, из садржине наведеног поднеска произлази да је поднесак поднео тужилац, у ком се позива на уговорену месну надлежност парничног суда у Београду, са појашњењем да је предлог за уступање предмета месно надлежном суду по прорегационом споразуму поставио у предлогу за извршење на основу ког је инициран извршни поступак. Дакле, супротно наводима Основног суда у Новом Саду, приговор месне ненадлежности није изјавио тужени. Шта више, противио се оглашавању суда месно ненадлежним.

Позивање тужиоца није могло бити разлог за оглашавање Основног суда у Новом Саду месно ненадлежним и уступање предмета Трећем основном суду у Београду.

Ово из разлога што клаузула о уговореној надлежности, садржана у уговору који је основ тужиоачевог потраживања, за случај спора предвиђа надлежност суда у Београду, али с обзиром на то да је надлежност основних судова за територију Београда подељена између Првог, Другог и Трећег основног суда, таква клаузула није довољно одређена. Самим тим, она не може производити правно дејство споразума о месној надлежности и довести до заснивања надлежности управо Трећег основног суда у Београду. Следи да нису били испуњени услови из одредбе члана 19. став 4. Закона о парничном поступку на основу које се Основни суд у Новом Саду огласио месно ненадлежним.

Из наведених разлога, применом члана 22. и члана 19. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа–судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић